

Rozjímanie na stredu 4. týždňa v Cezročnom období

Rozjímanie na stredu 4. týždňa
v Cezročnom období.

Navrhované témy sú: Ježišova
múdrost'; ovocie dôverného
vzťahu s Bohom; pravá
múdrost'.

PRI JEDNEJ Z PRVÝCH PRÍLEŽITOSTÍ,
keď Ježiš na začiatku svojho
verejného života navštívil synagógu
v Nazarete, jeho susedia boli
prekvapení a komentovali to medzi
sebou: „Skade to má tento? Aká to
múdrost', ktorej sa mu dostalo, a
zázraky, čo sa dejú jeho

rukami?!“ (Mk 6, 2). Môžeme predpokladať, že Pán poznal tamojších ľudí; možno pre niektorých z nich dokonca pracoval a mal tam veľa priateľov. Jeho spoluobčania zasa vedeli, že Ježiš je spravodlivý, ale nikdy Ho nevideli kázať ani robiť zázraky. To, čo sa v ten deň dialo, nečakali. Preto reptali: „Vari to nie je tesár? (...) A nie sú tu s nami aj jeho sestry?“ (Mk 6, 3).

Na rôznych miestach nám evanjelisti hovoria, že Ježiš Kristus bol plný múdrosti. Svätý Lukáš to ukazuje, keď rozpráva o rozhovore s učiteľmi v chráme: „Všetci, čo ho počúvali, žasli nad jeho múdrosťou a odpoveďami“ (Lk 2, 47). Na konci rozprávania o jeho skrytom živote v Nazarete dodáva: „Rástol v múdrosti, vo veku a v obľube u Boha i u ľudí“ (Lk 2, 52). Neskôr, počas rokov jeho verejného života, jeho Osoba a jeho učenie vyvolávali údiv celého okolia: „Nikdy nikto nehovoril ako

on“ (Jn 7, 46). Ježišova múdrosť Ho viedla k tomu, že učil inak ako zákonníci a farizeji: sám sa postavil nad Zákon, ktorý oni vykladali, a nad chrám, v ktorom sa klaňali.

Ježiš prišiel, lebo nám chcel odovzdať Božiu múdrosť, ktorá je hlbšia ako bohaté poznanie, ktoré môžeme získať ľudským spôsobom; múdrosť, ktorá je na dosah každému dobrému srdcu. „Na to, aby sme boli skutočne múdri,“ kázal raz svätý Josemaría, „nie je potrebné mať širokú kultúru, pretože náš Pán rozdáva svoju múdrosť *tým, ktorí ho hľadajú s úprimným srdcom*“[1]. Môžeme prosiť Ducha Svätého, aby nám dal tento dar, ktorý nás vedie k videniu skutočnosti Božími očami. „Niekedý vidíme veci podľa svojho gusta alebo podľa situácie svojho srdca, s láskou alebo s nenávisťou, so závišťou.... Nie, toto nie je Boží pohľad. Múdrosť je to, čo v nás pôsobí Duch Svätý, aby

sme všetky veci videli Božími očami“[2].

NAPLŇAŤ NÁŠ ŽIVOT touto Božou múdrosťou nie je vecou veľkých ľudských vedomostí; nie je to niečo, čo priamo závisí od našich kvalít alebo nášho osobného nasadenia. Je to predovšetkým dar, ktorý nám Pán dáva ako ovocie dôverného vzťahu s ním. „Existuje poznanie, ktoré možno dosiahnuť len vo svätosti: a sú duše, ktoré sú neznáme, nevedomé, hlboko pokorné, obetavé, sväté, s úžasným nadprirodzeným zmyslom“, s prekvapujúcim poznaním, ktoré spočíva najmä „v poznávaní Boha a v láske k nemu“[3].

Svätý Pavol poukazuje na to, že autentická múdrosť nám umožňuje poznať Božiu vôľu a umožňuje správať sa „ako sa patrí vzhľadom na

Pána, a páčili sa mu vo všetkom tým, že budete prinášať ovocie všetkých dobrých skutkov a rásť v poznaní Boha“ (Kol 1, 9-10). Apoštol pohanov chápe evanjelium ako múdrosť, ktorá „nie je múdrosť tohto veku, ani múdrosť kniežat tohto veku, ktoré spejú k záhube, ale hovoríme tajomnú Božiu múdrosť, ktorá bola skrytá a ktorú Boh pred vekmi určil nám na slávu. Nik z kniežat tohto veku ju nepoznal. Veď keby ju boli poznali, nikdy by neboli ukrižovali Pána slávy“ (1 Kor 2, 6-8).

Počas života s Kristom si apoštoli postupne osvojovali túto Božiu múdrosť. Ich vzťah s ním zanechal v každom z nich zmysel pre múdrosť a rozvážnosť, jemnosť a veľkodušnosť, hlboké poznanie skutočnosti, ktoré sa zdokonalí zoslaním Ducha Svätého. Aj my môžeme tento dar prijať mnohými spôsobmi, najmä vo sviatostiach. Keď prijímame Pána vo svätom prijímaní alebo keď trávime

čas v modlitbe, vstupujeme s ním do dôverného vzťahu, ktorý nám umožňuje prijímať Božiu múdrosť, a tak byť kontemplatívnymi uprostred sveta.

PÍSMO ZDÔRAZŇUJE, že s múdrosťou prichádzajú „súčasne aj iné dobrá“ (Múdrosť 7, 11). Tento dar je taký cenný, že kráľ Šalamún mu dal prednosť pred všetkým ostatným: „Preto som sa modlil: Bol mi daný rozum. Prosil som a vošiel duch múdrosti do mňa. Cenil som ju nad žezlá a tróny, bohatstvo za nič pokladal som v porovnaní s ňou. Ani drahokam som nestaval jej na roveň; lebo všetko zlato vedľa nej je iba trocha piesku, striebro sa popri nej len za blato pokladá. Väčšmi som ju miloval než zdravie a než krásu a dal som jej prednosť pred svetlom, len aby som ju mal, lebo nikdy nevyháša

svetlo, ktoré vyžaruje ona“ (Múdr 7, 7-10).

Vedení ňou sa učíme žiť s Bohom za každých okolností a darovať sa bratom a sestrám, lebo „práve táto úplná nezištnosť lásky je pravou múdrosťou“[4]. Každý deň nám ponúka množstvo momentov, aby sme žili podľa tohto Božieho daru. Keď sa dvaja manželia „pohádajú a potom sa na seba nepozrú, alebo ak sa na seba pozrú, tak sa tvária pokrivené: je to Božia múdrosť? Nie! Na druhej strane, ak si povedia: *Búrka sa skončila, uzavríme mier, a začnú v pokoji kráčať vpred: je to múdrosť? Áno! (...) A to sa nedá naučiť: je to dar Ducha Svätého*“[5].

Ježiš nemohol zostať dlho v Nazarete. Návšteva sa náhle skončila pre nepriateľstvo niektorých jeho susedov. Jeho múdrosť všetkých nepohla, práve naopak: bola príčinou jeho odmietnutia. Neskôr svoju

múdrosť odhalí práve v inom škandále: v škandále kríža. Tam „skutočne zjavuje, kto je Boh, teda silu lásky, ktorá siaha až na kríž, aby zachránila človeka“[6]. Je pravdepodobné, že Ježišova Matka v ten deň sprevádzala svojho Syna v Nazarete a s bolesťou videla nedôveru v očiach svojich krajanov. Ona, ktorá bola trónom, na ktorej kolenách sedela Božia Múdrosť, nám môže pomôcť prijať tento dar aj v našom živote.

[1] Svätý Josemaría, *En diálogo con el Señor*, s. 354.

[2] František, *Audiencia*, 9-IV-2014.

[3] Svätý Josemaría, *En diálogo con el Señor*, s. 354.

[4] Benedikt XVI, *Audiencia*, 29-X-2008.

[5] František, *Audiencia*, 9-IV-2014.

[6] Benedikt XVI, *Audiencia*, 29-X-2008.

pdf | document generated
automatically from [https://opusdei.org/
sk-sk/meditation/rozjimanie-na-
stredu-4-tyzdna-v-cezrocnom-obdobi/](https://opusdei.org/sk-sk/meditation/rozjimanie-na-stredu-4-tyzdna-v-cezrocnom-obdobi/)
(23.03.2026)